

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Uchovávání údajů o telefonických spojeních

Evropská komise minulý týden předložila návrh zákona, kterým by se členské státy EU zavázaly uchovávat údaje o telefonických spojeních po dobu jednoho roku a o spojeních po internetu šest měsíců. Smyslem je sladit tuto praxi v celé unii a usnadnit tak stíhání teroristů a pachatelů těžkých zločinů.

Komise navrhuje, aby se takto zadržovaly údaje o tom, kdo a kdy komu volal, poslal esemesku nebo e-mailovou zprávu, a to včetně nepřijatých hovorů či zpráv. Obsah sdělení by se neuchovával v žádném případě. Operátorům telekomunikačních sítí umožňuje návrh požadovat odškodnění od vlád za prokazatelné dodatečné náklady, které s novou povinností vzniknou.

"Je to velmi vyvážený a konstruktivní návrh, který bere v potaz základní právo na bezpečnost, ale také na soukromý život a na ochranu osobních dat, stejně jako různé zájmy represivních orgánů a telefonních operátorů," řekl k tomu komisař Franco Frattini. Podotkl, že na rozdíl od návrhu členských států předložila komise jasnější a spravedlivější text. Je přesvědčen, že ho lze schválit do konce roku.

Státy i instituce EU jsou přesvědčeny o nezbytnosti sladit režim uchovávání dat; jejich využití se ukázalo jako velmi užitečné při stíhání pachatelů atentátů v Londýně i v Madridu. Český ministr vnitra František Bublan před dvěma týdny uvedl, že Praha souhlasí se skladováním po dobu jednoho roku, má nicméně obavy z nákladů, které to vyvolá.

Vlády "pěťadvacítky" se od léta dohadují o velmi podobném návrhu, který ovšem umožňuje členským zemím, aby se rozhodly, zda budou data zadržovat jen půl roku nebo až dva roky. Neupravuje také otázku, zda dodatečné náklady zaplatí operátoři nebo státy.

Formální rozdíl v obou přístupech spočívá v tom, že komise prosazuje závaznou směrnici, na jejímž schvalování by se podílel i Evropský parlament a státy by byly povinny ji zapracovat do národního práva. Mezistátní postup by nadnárodní instituce EU vyloučil a zplodil by "rámcové rozhodnutí", což je forma mezinárodní dohody.

Předsedající Británie se zprvu přikláněla jasně k mezistátnímu postupu; byla ostatně spolu s Francií, Irskem a

Švédskem spoluautorem návrhu. Jeho schválení touto cestou by však vyžadovalo jednomyslnost, jejíž dosažení není zdaleka jisté, jak ukázalo nedávné jednání ministrů vnitra na neformální schůzce v britském Newcastleu. Komise dostala tudíž od členských zemí zelenou, aby předložila vlastní projekt, který mohou v konečné fázi schválit státy kvalifikovanou většinou.

Zdroj: ČTK